

31993R1938

20.7.1993.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 176/12

KOMISIJAS REGULA (EEK) Nr. 1938/93**(1993. gada 19. jūlijs),****ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 3002/92, jo īpaši attiecībā uz intervences produktu izvešanas nolūkā
iemaksātās drošības naudas atmaksu**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1966. gada 22. septembra Regulu Nr. 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2046/92 ⁽²⁾, jo īpaši tās 12. panta 4. punktu un 26. panta 3. punktu, kā arī ņemot vērā atbilstošos noteikumus pārējās regulās par lauksaimniecības produktu tirgus kopīgo organizāciju,

tā kā jādod dalībvalstīm vairāk laika kontroles iestāžu reorganizācijai, kas vajadzīga, lai izpildītu prasību, ka viena kontroles iestāde atbild par visu produktu izlietošanas un/vai adresāta pārbaudi neatkarīgi no to izcelsmes, uz kuriem attiecas konkrēti pasākumi vai to daļas;

tā kā dažos gadījumos intervences produktus pārdod par cenu, kas aprēķināta, ņemot vērā atmaksas summu, ko piemēro trešajām valstīm vai konkrētai trešajai valstij; tā kā tādēļ tiesības uz eksporta kompensāciju tiek atskaitītas no pārdošanas cenas;

tā kā lai nodrošinātu darbības pareizu izpildi, jāiemaksā drošības nauda; tā kā šās drošības naudas apmēru aprēķina pēc dažādiem attiecīgās darbības aspektiem, jo īpaši tirdzniecības plūsmu novirzes riska un uzņēmēju saistību pilnīgas izpildes;

tā kā, ņemot vērā gūto pieredzi, jāpārdomā sekas intervences produktu pārdošanai trešo valstu tirgū, kuras nav tās valstis, kas bijušas paredzētas izvešanas brīdī;

tā kā šādā nolūkā vajadzētu pieņemt noteikumus, kas regulē iemaksātās drošības naudas atmaksāšanu faktiski sasniegtajā ģeogrāfiskajā galapunktā, tajā pašā laikā nodrošinot veikto pasākumu efektivitāti intervences produktu pārdošanā;

tā kā, ņemot vērā situāciju dažādību, iespējams horizontālā līmenī noteikt noteikumus par drošības naudas atmaksāšanu, to ierobežojot tikai ar eksporta kompensācijām;

tā kā līdz ar to vajadzētu grozīt Komisijas Regulu (EEK) Nr. 3002/92 ⁽³⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1231/93 ⁽⁴⁾

tā kā šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar attiecīgās pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regula (EEK) Nr. 3002/92 tiek grozīta šādi:

1. 2. panta 1. punkta trešajā daļā vārdi "sešus mēnešus" tiek aizstāti ar "10 mēnešus";

2. 11. panta 2. punkts tiek aizstāts ar šādu punktu:

"2. Prasības, kas noteiktas 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā, pieder pie primārajām prasībām Regulas (EEK) Nr. 2220/85 20. panta nozīmē, neskarot šās regulas 15. panta 2. punkta noteikumus.";

3. 15. pants tiek aizstāts ar šādu pantu:

"15. pants

1. Drošības naudu atmaksā, ja tiek sniegts pierādījums, kas minēts 4. pantā, un

— ja produktus paredzēts ievest konkrētā trešajā valstī, vai

— ja, gadījumos, kad produktus paredzēts izvest no Kopienas, pastāv nopietnas šaubas par patieso adresātu,

ja tiek sniegts pierādījums, kas noteikts Regulas (EEK) Nr. 3665/87 17. un 18. pantā.

Dalībvalstu kompetentās iestādes drīkst pieprasīt pietiekamus papildu pierādījumus, ka produkti patiesām ir laisti tirgū importētājā trešajā valstī.

Ja pastāv nopietnas šaubas par produktu patieso adresātu, Komisija var pieprasīt, lai dalībvalstis piemēro šā punkta noteikumus.

⁽¹⁾ OV L 72, 30.9.1966., 3025./66. lpp.

⁽²⁾ OV L 215, 30.7.1992., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 301, 17.10.1992., 17. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 124, 20.5.1993., 25. lpp.

2. Ja produktu paredzēts ievest konkrētā trešajā valstī un atmaksas apmērs ir atrēķināts no pārdošanas cenas, bet attiecīgie 1. punktā minētie pierādījumi nav sagādāti:

- a) daļa drošības nauda tiek atmaksāta, kad tiek uzrādīts pierādījums, ka produkts ir atstājis Kopienas muitas teritoriju; atmaksātais daudzums atbilst zemākajai atmaksai, kas noteikta saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3665/87 20. pantu, kuru piemēro dienā, kad pieņemta izvešanas deklarācija;
- b) papildus a) apakšpunktā minētajam daudzumam atmaksā to drošības naudas daļu, kas atbilst starpībai starp iepriekš minēto zemāko atmaksu un atmaksas apmēru, ko piemēro dienā, kad pieņemta deklarācija par izvešanu uz faktisko trešo ieviešanas valsti, ciktāl šis daudzums nepārsniedz atmaksas apmēru, ko piemēro obligātajā galamērķī, ja

— izvešana uz iepriekšminēto trešo valsti nav bijusi iespējama nepārvaramas varas dēļ, un

— izvešanas pierādījums otrā galamērķa valstī ir iesniegts saskaņā ar 1. punktu.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

1. panta 1. punktu piemēro no 1993. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1993. gada 19. jūlijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

René STEICHEN